

**Questiones spiritualis [con]uiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

D[omi]nica tertia post oct[auas] epiphanie.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](#)

Dñica tertia post oct. epiphanie. Fo. Elsij.

D quartā

q̄stionem qua
querit. vtrū
firverū q̄ xps
nō inuenit tā
tam fidem in

israel sicut in
centurione. sic pcedif. rvidetur
q̄ non. ¶ Primo. qr in abraham
isaac et iacob maior fides fuit.
erat. &c. ¶ Secundo arguit de bea
tissimavirgine maria. Lui dictu
est. Beata que credidisti qm̄ per
ficientes in te que dicta sunt ti
bī a dño. Luce. 1. ¶ Tertio idem
arguitur de apostolis. qui dicun
tur primitias spiritus habuisse.

¶ In opositū est euangeliū pre
sens. ¶ Rūdeo dicendū iuxta al
bertū super mattheū. Qd fides
dicitur magna dupliciter. scilz
intensue et facilitate credendi.
Intensue possibile fuit q̄ maior
fides fuit i multis iudeis fz sta
tum etiaz pñtez. ¶ Sed quo ad
facilitate credēdi nō inuenit tā
tam. qr iudei qui crediderūt per
miracula inducti sunt et edocci
per scripturas crediderunt. Iste
autem nō. ¶ Ad rationes in op
positum dicendū. ¶ Ad primas
respōdetur q̄ non loquebas xps
de illo priore israel in quo pro
phete et patriarche fuerūt. Un
de beda in omelia dicit sic. Non
inueni tantam fidē in israel. nō
in illo priore israel in quo nomi
nati sunt pphete et iusti. sed si
gnificat fidē illiv̄ supple isrgel.

hoc est super oēs qui tunc fue
runt tribus israel. et nō super il
lumi qui ab initio fuit israel. nec
super eos qui postea pphete et
iusti inuenti sunt in israel. Et p
hoc p̄ respōsio ad arguēta de
beatavirgine et de apostolis qui
super oēs alios iusti et sancti in
uenti sunt in israel. Vel dicēdū
vt dicit albertus q̄ cum xps di
xit. Non inueni tantam fidem in
israel. nō includit illos qbus lo
quebatur sed alios de israel.

D minica
tertia est euā
gelii. In illo
tēpore. Ascē
dente iesu in
naūiculā &c.
Matth. viij.

Lirca quod veniūt disputāde se
quētes q̄stiones. ¶ Primo vtrū
ecclesia vniuersalis iuxta glo
sam per nauiculā designata tem
pestate alicui⁹ tribulatiōis quā
doq̄ ita concutietur ut naufrag
ium patiatur. ¶ Secundo. vtrū
fuit verum q̄ mare et venti obe
dierunt christo.

D primas
q̄stionez qua
querit. vtrū
vniuersal ec
clesia iuxta
glosam euan
gelij per nau
culam designata quādoq̄ tem
pestate tribulationis ita concu
tietur ut naufragij patiatur. Et

f iii

Dñica tertia post oct. epiphanie.

videtur q̄ sic. ¶ Primo. daniel
it. scribitur. Deficiet hostia & sa
crificiū. & erit in templo abomi
natio desolationis. & usq; ad cō
summationē & finem perseuera
bit desolatio. sed cū defecerit fi
des hostia & sacrificiū deficiet
ecclesia. Dicit em̄ angu. Ubi fi
des ibi ecclesia. ergo &c. ¶ Se
cundo sic. sicut vniuersitas indeo
rum que prius ecclesia dicebat
iam nō est in ecclesia. vnde tota
ecclesia indeoꝝ videt defecisse.
Dedit em̄ illi deus libelii repu
diij. primo decē tribub; & postea
duabus: vt dicit Hiere. iiij. et. v.
vbi sic habet. Preuaricata est
domus israel. dom? iuda dicit
dñs &c. ergo pari ratiōe tota ec
clesia xpianox est defectibilis.
¶ Tertia bona. ¶ Tertio sic.
Lu. xviii. Post denunciationē fu
turaru tribulationū dī. Verūtū
si. ho. veniēs putas inueniet si
dem in terra. hoc aut nō videtur
dictū nisi q̄ fides ante summā
rationē seculi deficiet. & per dñs
ecclia. ¶ In oppositū est hic glo
sa. ¶ Rudeo dicendū sub duab;
cōclusionib; Prima est q̄ ec
clesia catholica cōueniēter desi
gnatur per nauē sive nauiculā.
Ita cōclusio p̄batur. Primo per
illud. puerb; vlti. Facta est qua
si nauis institoris. Et hoc qz vt
dicit albertus magnus. Virtu
tum mercib; & meritor thesau
ris amplissimis atq; preciosissi
mis onusta est quib; filij sui mer
cati sunt regnū celoꝝ. In ea em̄

sola sunt virtutes qbus adipis
scit felicitas vite eterne. iuxta
ca. Omnes. xxviii. q. i. Scđo p̄z
cōclusio. Qm̄ ecclesia est vehicu
lum quo per mare huīus seculi
q̄tūcūḡ crebis ventoꝝ flatib; &
aquare fluctib; i. tēprationum
plagis & verberib; fatigēt. fide
les in ea xtenti ad portū future
beatitudinis perducunt. Unde
sicut extra archā regnate dilu
cio nullus saluat? est. ita nullus
extra ecclesiaz oīno saluat. Us
i. et. xxiiij. q. i. qm̄ verus & beat
gregorius in moralib;. & habe
tur in. c. qz eadem causa. & q. ec
clesia sola est que intra positos
valida caritatis compago custo
dit. Unde aqua diluuij archam
quidem ad sublimiora sustulit.
oēs autem quos extra inuenit
extinxit. ¶ Scđa conclusio est
q̄ nauicula vniuersalis ecclie
nunq̄ tanta tēpestate tribulatio
nis verabis q̄ naufragiū patia
tur. Ita conclusio p̄batur. p̄mo
tholica veritate dicit. Sicut na
uicula. i. ecclie f̄p̄z medio ma
rūs videlz mūdo diu iactara el
luta aut submersa. quia ille im
peravit vento & mari qui eidem
ecclie pm̄fit usq; in finem aī
futurum. Scđo. cōclusio p̄z
illo ambrosi q̄ ita dicit in quo
dam sermone. Nauim ecclias
huius cōstitutā que & si vndari

Dñca tertia post oct. epiphanie. fo. clvij.

fluctibus aut pcellis sepe vereſ
tū nunq̄ potest sustinere naufra
gium. qz in arboze eius. i. in cru
ce r̄ps erigitur. in puppe pater
residet gubernator. proram pa
raclitus seruat spiritus. hanc p
angusta huius mundi freta duo
decim remiges ducūt. i. duode
cim apostoli. t similis numerus
pphetarum. Tertio pz cōclusio
ex illo Mat. xvij. vbi ch̄rist̄ ait.
Super hanc petram edificabo
ecclesiam meā. t porte inferi nō
prenalebunt aduersus eā. Pla
ne hoc non esset si ecclesia q̄nq̄
tribulatiōibus aut impugnatio
nibus verata naufragium esset
passura. Ad rationes in oppo
situm. Ad primam respondet.
negando consequentiam. Et ad
dictum danielis respōdetur du
pliciter. Primo q̄ non videt lo
qui de cōsummatione totius se
culi. sed de finali desolatione ci
uitatis hierusalem. in qua locus
sanctificationis erat. et ita non
est ad propositum. Secundo re
spondetur q̄ dato q̄ dictum da
nielis accipiatur de consumma
tione seculi. t abominationē no
minet antichristum hominē pec
cati qui in templo sedens extol
lens se super omne qd̄ d̄ de?. ij.
Thessal. i. Non est intelligendū
q̄ fides totalis deficiat qn sem
per apud aliquos fides ecclesie
firma atq̄ immutabilis vscg in
finem seculi permanebit. Ita r̄ps
pollicitus est petro. quez vniuer
salis ecclesie sue pastorem t vi

carium constituerat. dicēs. Ego
rogani pro te petre vt non defi
ciat fides tua. Luce. xiiij. Ad
scđam r̄sidetur. negando assūm
ptum. quoniā ecclesia de iudeis
nūq̄ ita defecit quin semp in ea
aliqui essent iusti. in quibus inte
gra fides et caritas inuiolata p
seneret. s̄ scriptura ita absolu
te loquit̄ q̄ cōparatione maloz
illo tempore paucissim erit nu
merus bonoru. Ad tertiam r̄si
detur. negādo cosequentiā. t ad
dictū qd̄ Luce. xvij. habet. R̄s
def qd̄ illud dictū est nō oīno fi
des sit defectura. s̄ ppter pauci
tate fidelū q̄ tempore antichri
sti erit propter maximam tribu
lationē q̄ tempore illo vigebit.

D secūdā
questiōnez q̄
querit. vtrū
fuit veruz φ
mare et ven
ti obedierunt
ch̄risto. sic p̄
ceditur. Et videtur q̄ non. quia
res sine sensu t sine ratione non
possunt dici obediē alicui. cum
nec capere nec intelligere possint
preceptum imperantis. sed ma
re t venti sunt huinsmodi. ergo
nonvidetur dici posse obedire.
Ad scđo sic. qui obedit deo. p̄for
mat voluntate suā voluntati dini
ne. s̄ ista cū sunt sine intellectu t
voluntate nō possunt dici cōfor
mare voluntatem suam diuine.
ergo tc. Tertio obedientia

f iij

Dñica quarta post oct^o. epiphanie

est virtus moralis. sⁱz mare t^even
ti non sunt capacia virtutis. er
go nec posunt dici obedire ali
cui. In oppositū est euangeliū
pīs. R^unde dicenduz sub ista
conclusione. q^u mare t^eventi obe
dierunt xpo. Ista cōclusio p^z ex
euāgeliō. Pro cui^r intellectu est
notandū q^u obedientia d^r duobus
modis. Uno modo ut virt^r qua
animus subiicitur mādatis im
perantis ut fiant et hoc modo
obedientia non cadit nisi in crea
tura intellectuali q^u sola capax est
virtutis ut arguebat. Alio mo
do d^r obedientia operatio qua
mobile vel subiectū statim expe
dit sine quacunq^r repugnantia
exequitur ordinē t^e dispositionē
sui motoris siue principiū agē
tis. t^e hoc modo est in omni crea
tura potentia obedientialis ad
exequendū et operādū quicquid
deus. q^u imobilis manēs dat cū
cta moueri. de creatura ordina
uerit vel disposuerit. Unde p^s.
clxvij. d^r. Statuit ea in eternū
t^e in seculū seculi preceptum po
suit et non preteribit. Et infra.
Ignis grādo mixt^r glacies spūs p
cellarū que faciunt verbū eius.
Et amos. ix. dicit dñs. Mēdabo
serpentē t^e ipse denorabit eos. t^e
hoc modo dicunt venti et mare
obediūsse christo sicut creatura
suo creatori. Ad rōnes in op
posituz. Ad primā rīndetur. q^u
ratio pcedit de obedientia. pri
mo modo sumpta l^z dicat alber
tus magnus sup^r Mattheum. q^u

ois creature sensum h^z natura
lem qua imperiū pcpit et pficit
creatoris quis in se sit insensib
ilis. Et ideo distinguit ysaac
pbs sensus naturales t^e anima
les esse in reb^r insensibilib^r hec
Albert^r. Ad scđam t^e tertiam
rationes eadē est responsio. Lo
quuntur enim de obedientia pri
mo modo sumpta. nos vero de
obedientia scđo modo capta.

N quarta
dñica p^z octa
uas epipha
nie est euangeliū. In illo
tēpore. dixit
iesus parabolam hāc. Si
mile factū est
regū celoz hōi tc. Mat. xii.
Lirca qd possunt disputari sejō
tes questiones. Primo. vtrum
diabol^r supseminauerit zizania
i. hereses i agro dñico. Scđo.
vtrū heretici sunt eradicādi per
mortem de vita presenti.

D prīmā
questionem q^u
queritur. vtr
diabol^r supse
minauerit ziz
aniaz tc. sic
pceditur. Et
videtur q^u nō. Primo sic. enā
gelium dicit q^u inimicus homo
hoc fecit. sⁱz diabol^r nō est homo
ergo nō supseminauit zizania.
Scđo sic. hereses ex libero ac